

GERMAN WWII LIAISON PLANE

1:48 SCALE PLASTIC KIT

ProfiPACK

eduard

intro

The BWF Company (latter Messerschmitt A.G.) designed the Messerschmitt Bf 108 Taifun in 1934. The original design was for a light tourist double seater, developed for the German team taking part in the 1934 international air race Challenge. Even though the Challenge wasn't a great success for the Bf 108 as the best German pilot Theo Osterkamp only came in fifth, the RLM still ordered 32 Bf 108s.

The production of the improved version, the Bf 108B, was set-up in November 1935. The B version was redesigned to be a four-seater with a new Argus As 10C engine. The Bf 108B was a very modern light aircraft with an all-metal airframe, retractable undercarriage, adjustable propeller, and with excellent flight characteristics. The Bf 108 took part in many air races and record flights and the first foreign pilot who tested the Bf 108 was Charles Lindberg. He said that it was one of the world's best aircraft in its class.

The military version of the Taifun was the Bf 108B-2 and was acquired by the Luftwaffe in 1939. It was widely employed during the war years by all operational Luftwaffe units as a light liaison aircraft. In 1941 the new version, the Bf 108D, replaced the B version on the production line. An Argus As 10R engine powered the D version and included the new Argus automatically adjustable propeller and improved fuel assembly. The production was transferred to France in 1942, where 170 Bf 108D were completed before the liberation of France in 1944. French production continued after the war where another 115 aircraft under the name of "Nord 1000" were manufactured.

In total 626 military Taifuns, versions B-2 and D-1, were produced except at least 180 civilian or export version Bf 108 B-0 and B-1. The Luftwaffe employed most of them, but many other air forces used this fine and popular aircraft. The Hungarian AF had 8 Taifuns, both the Italians and Rumanians had 3, the USSR bought two and Switzerland and Yugoslavia had 12 each. One aircraft was used in Chile, one or two in Japan and one was in Australia. The Bulgarian AF had 6 and at least one was in Spain. One Bf 108B-1, coded XC44, was operated by the US embassy in Berlin. Two Bf 108B-1s were flown by the German embassy in London but the RAF confiscated these two aircraft in 1939. After the war, one Bf 108B-2 was flown in Czechoslovakia, two in Poland, one in Denmark and one in Sweden. Some 115 Bf 108Ds (Nord 1000) were used by the French AF and Navy until the late 50's. Many of the surviving Taifuns were flown a long time after the war, and some of them are still in airworthy condition today.

intro

Messerschmitt Bf 108 Taifun byl zkonstruován firmou BFW, konstrukčním týmem pod vedením ing. Williho Messerschmitta v roce 1934. Letoun původně vznikl jako lehká turistická dvousedadlovka pro německý reprezentační tým, účastnící se mezinárodních závodů Challenge 1934. Ačkoli tento závod nebyl pro Bf 108 úspěšný, RLM objednalo u BFW výrobu 34 letadel.

Produkce vylepšené verze Bf 108B byla zahájena v listopadu 1935. Konstrukce byla celkově zvětšena, stroj byl nyní čtyřmístný a dostal nový motor Argus As 10C. Bf 108B byl velmi moderní lehký letoun, s celokovovou konstrukcí, zatahovacím podvozkem a stavitelnou vrtulí, s vynikajícími letovými charakteristikami. Díky svým vynikajícím výkonům dosáhl Bf 108B na konci třicátých let řady úspěchů v mezinárodních závodech a rekordních letech. První zahraniční pilot, testující Bf 108B byl Charles Lindberg, který ho označil za nejlepší letadlo této třídy na světě.

Vojenská verze byla Bf 108B-2, přijatá do výzbroje Luftwaffe v roce 1939. Bf 108 byl používán po celou válku prakticky všemi operačními jednotkami Luftwaffe jako lehký spojovací a kurýrní letoun. V roce 1941 byla verze B nahrazena ve výrobě novou verzí D. Ta byla poháněna motorem Argus As 10R s novou automatickou stavitelnou vrtulí Argus. Měla také upravenou palivovou instalaci. V roce 1942 byla výroba převedena do Francie, kde bylo až do osvobození v roce 1944 vyrobeno 170 Bf 108D, jejich výroba pokračovala i po válce produkcí 115 strojů značených Nord 1000. Celkem bylo vyrobeno 626 kusů vojenských verzí Bf 108B-2 a D-1, mimo to ještě nejméně 180 civilních strojů verze B-0 a B-1. Většinu z nich používala Luftwaffe, typ byl ovšem používán i v řadě dalších zemí. 8 Taifunů mělo maďarské letectvo, 3 Italské, 3 Rumunské, dva stroje zakoupil SSSR, 12 Švýcarsko, 12 Jugoslávie. Jeden stroj byl v Chile, jeden nebo dva v Japonsku, jeden v Austrálii. 6 Bf 108 mělo bulharské letectvo, nejméně jeden stroj byl ve Španělsku. Jeden Bf 108B-1, značený XC-44 byl zakoupen vládou USA pro vojenského přídělence v Berlíně. Dva Bf 108B-1 byly používány německým velvyslanectvím v Londýně. Tyto dva stroje byly v roce 1939 zabaveny a používány RAF. Po válce byl jeden Bf 108B-2 používán v Československu, dva v Polsku, po jednom v Dánsku a ve Švédsku. Asi 115 Nordů 1000 létalo ve Francii. Ovšem po celém světě létalo ještě dlouho po válce mnoho přeživších Taifunů, z nichž mnohé jsou dodnes v letuschopném stavu.

ATTENTION

UPOZORNĚNÍ

ACHTUNG

ATTENTION

注意

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

Před započetím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobré větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

INSTRUCTION SIGNS * INSTR. SYMBOLY * INSTRUKTION SINNBILDEN * SYMBOLES * 記号の説明

OPTIONAL VOLBA

BEND OHNOUT

OPEN HOLE VYVRAT OTVOR

SYMMETRICAL ASSEMBLY SYMETRICKÁ MONTÁŽ

NOTCH ZÁREZ

REMOVE ODŘÍZNOUT

APPLY EDUARD MASK AND PAINT
POUŽÍT EDUARDS MASK NABARVIT

PARTS

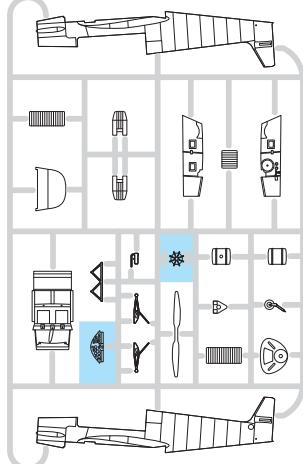
DÍLY

TEILE

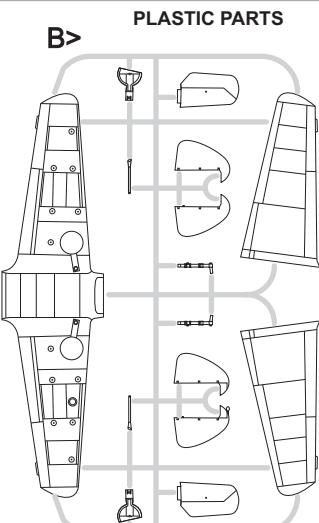
PIÈCES

部品

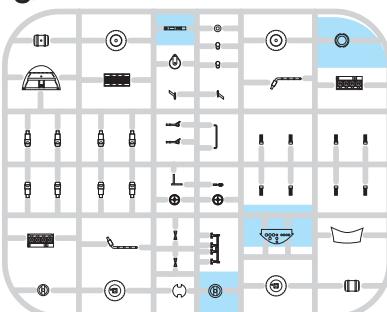
A>

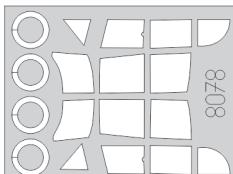
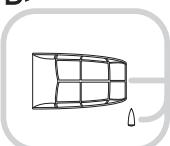
B>

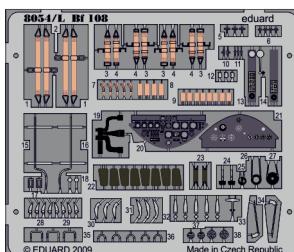
C>

D>

PE - PHOTO ETCHED DETAIL PARTS

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pièces à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

COLOURS

BARVY

FARBEN

PEINTURE

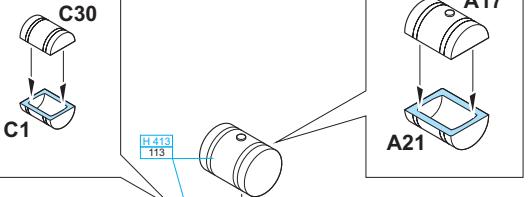
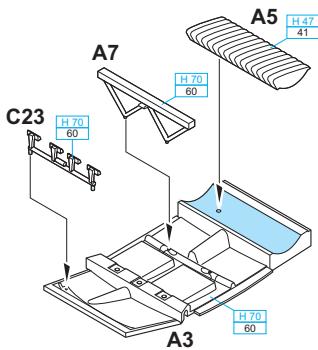
色

GSI Creos (GUNZE)

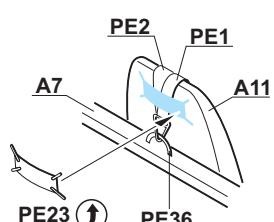
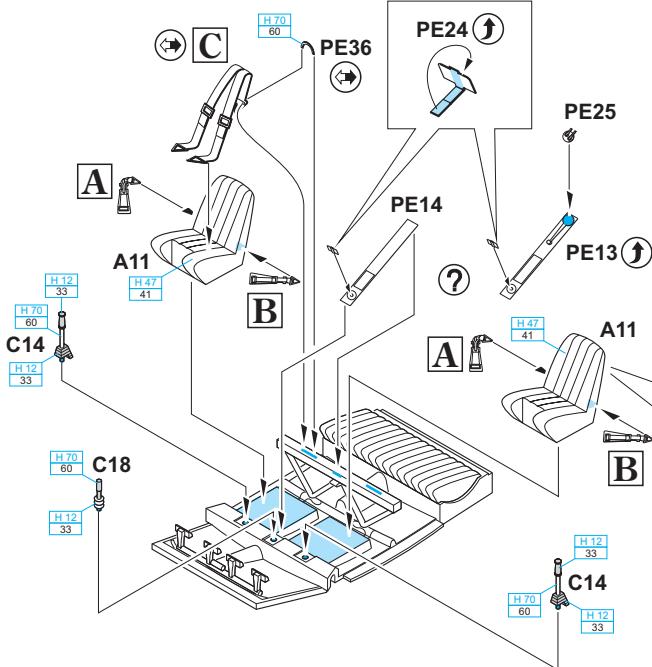
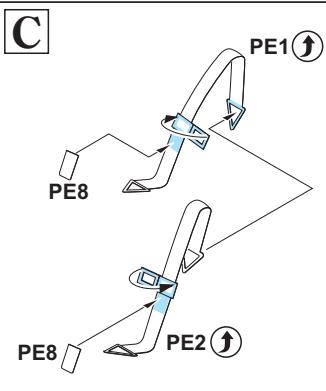
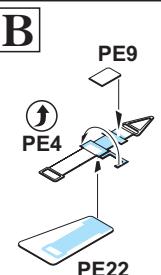
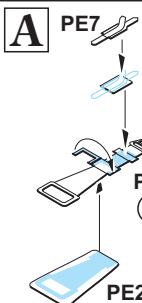
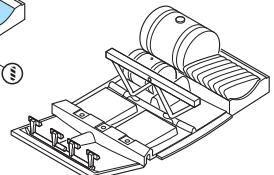
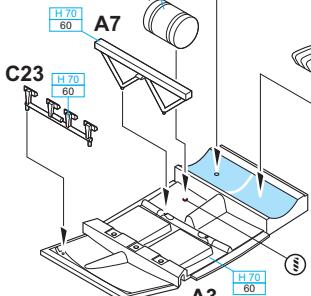
AQUEOUS	Mr.COLOR	
[H 2]	[C2]	BLACK
[H 4]	[C4]	YELLOW
[H 8]	[C8]	SILVER
[H 11]	[C62]	WHITE
[H 12]	[C33]	FLAT BLACK
[H 33]	[C81]	RUSSET
[H 34]		CREAM YELLOW
[H 36]	[C15]	DARK GREEN
[H 37]	[C43]	WOOD BROWN
[H 47]	[C41]	RED BROWN
[H 61]		GRAY
[H 65]	[C18]	BLACK GREEN RLM70
[H 66]	[C19]	SANDY BROWN RLM79
[H 67]	[C115]	LIGHT BLUE RLM65

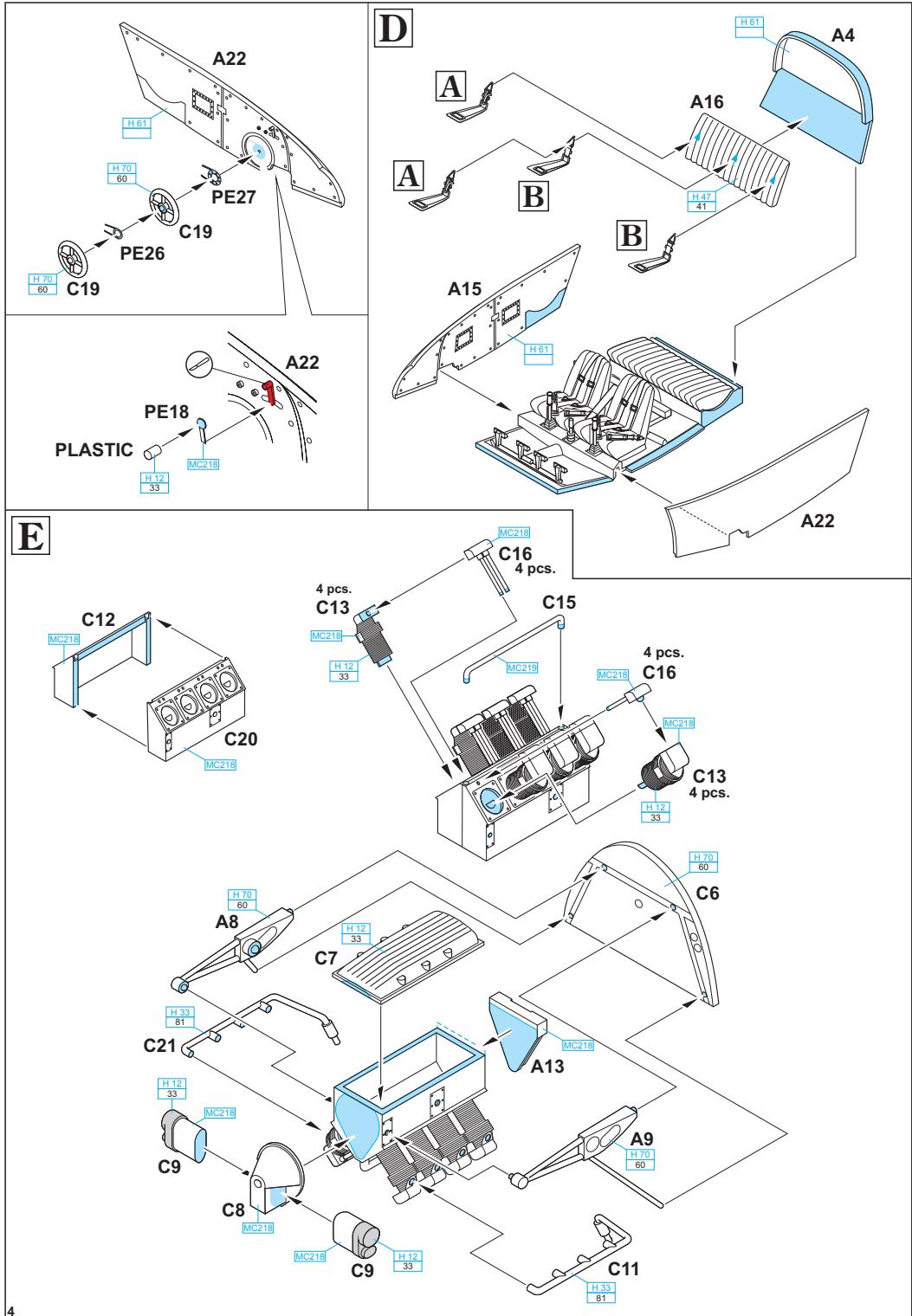
AQUEOUS

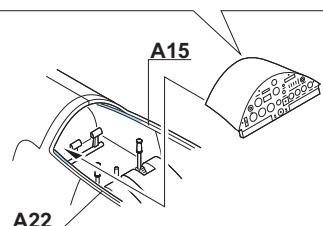
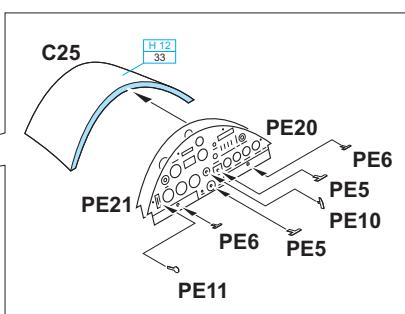
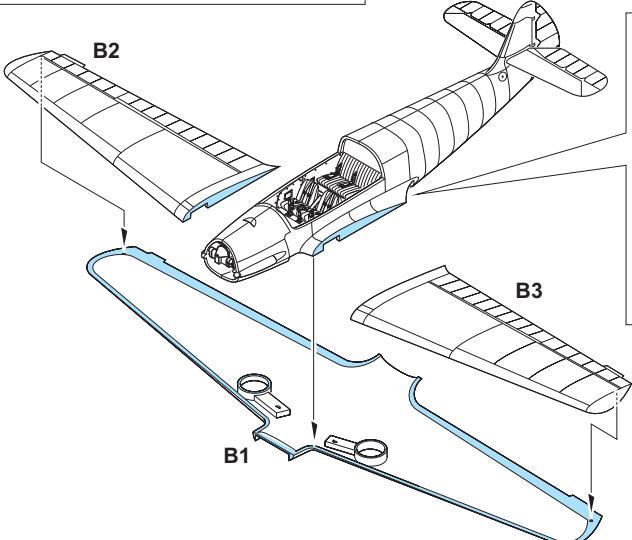
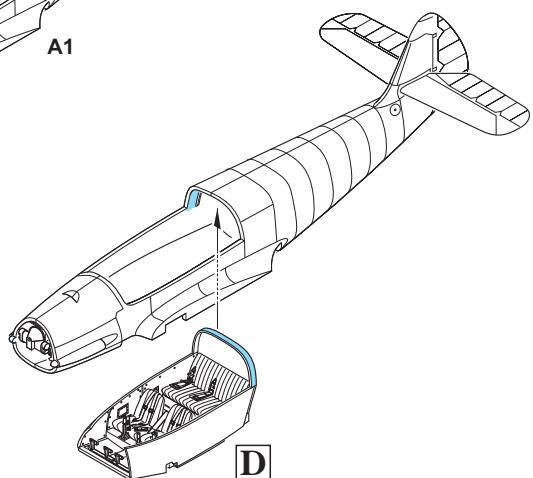
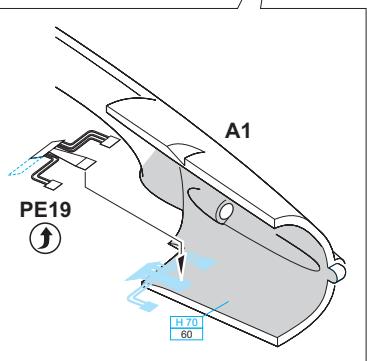
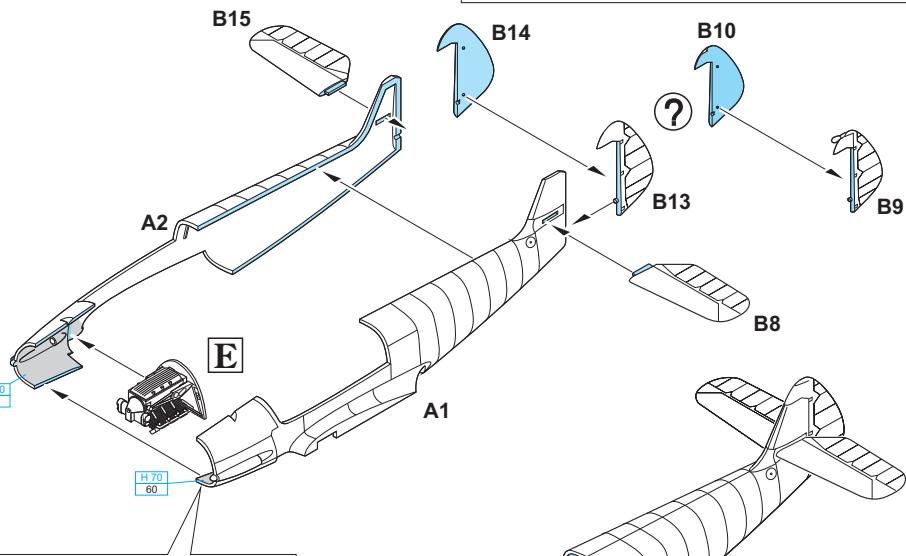
[H 68]	[C36]	DARK GRAY	RLM74
[H 69]	[C37]	GRAY	RLM75
[H 70]	[C60]	GRAY	RLM02
[H 77]	[C137]	TIRE BLACK	
[H 303]	[C303]	GREEN	
[H 308]	[C308]	GRAY	
[H 408]		CHOCOLATE BROWN	
[H 413]	[C113]	YELLOW	RLM04
[H 417]	[C117]	LIGHT BLUE	RLM76
[H 420]	[C420]	OLIVE GREEN	RLM80
Mr.METAL COLOR			
[MC218]			
[MC219]			
Mr.COLOR SUPER METALLIC			
[SM06]			
CHROME SILVER			

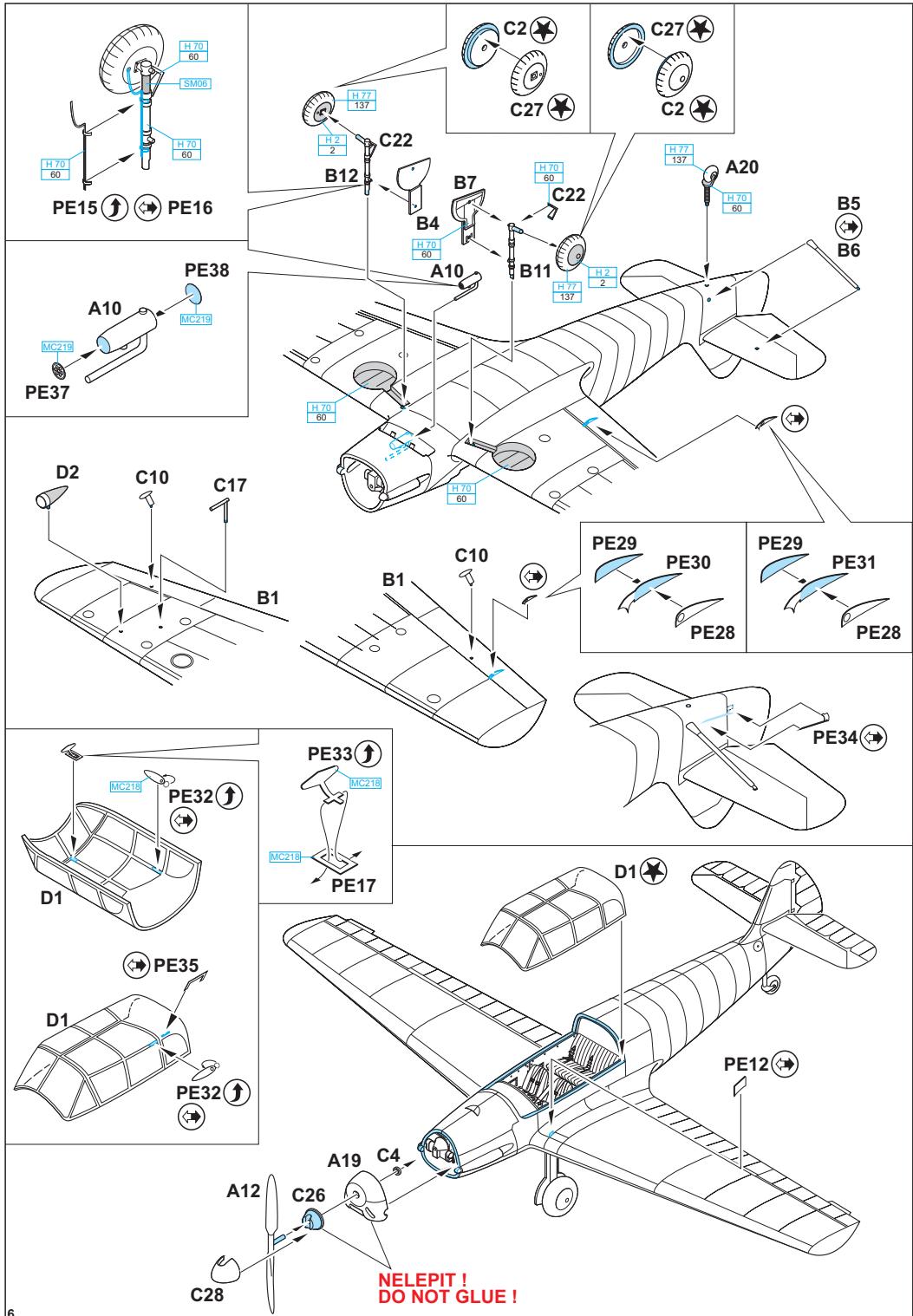

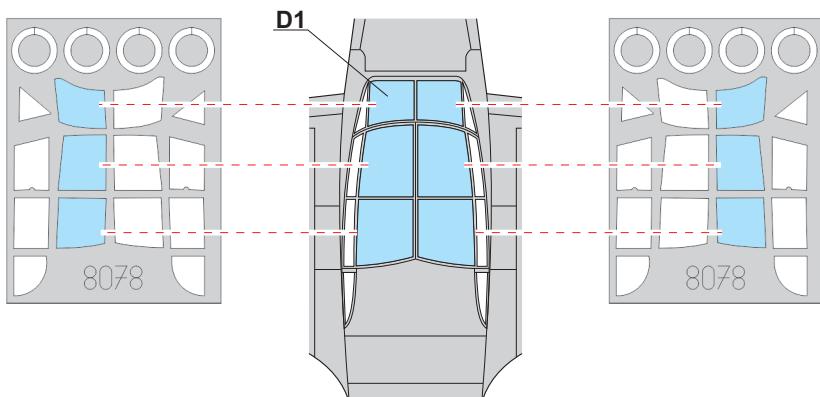
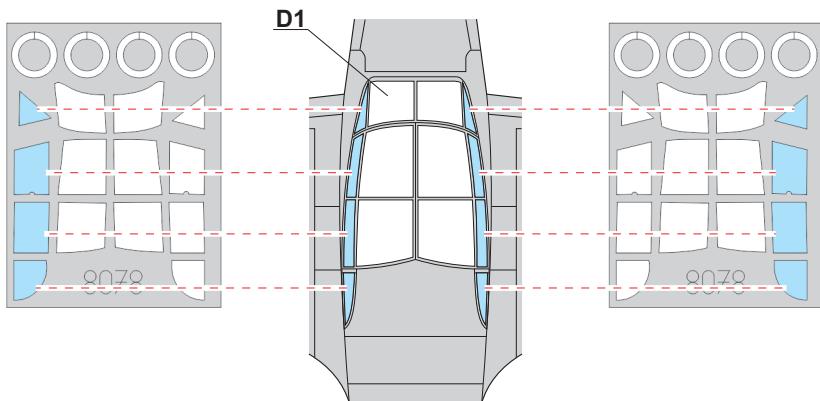
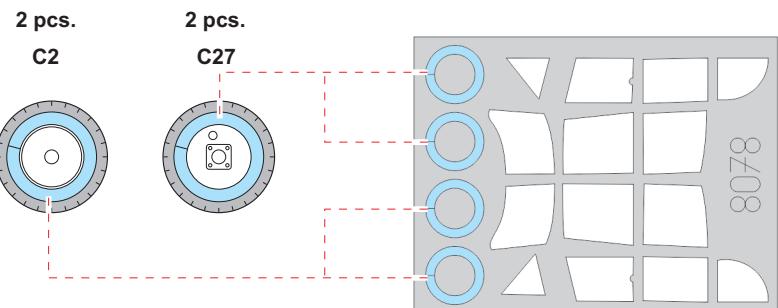
?

A Speciální oddíl Blaich, Libye 1942

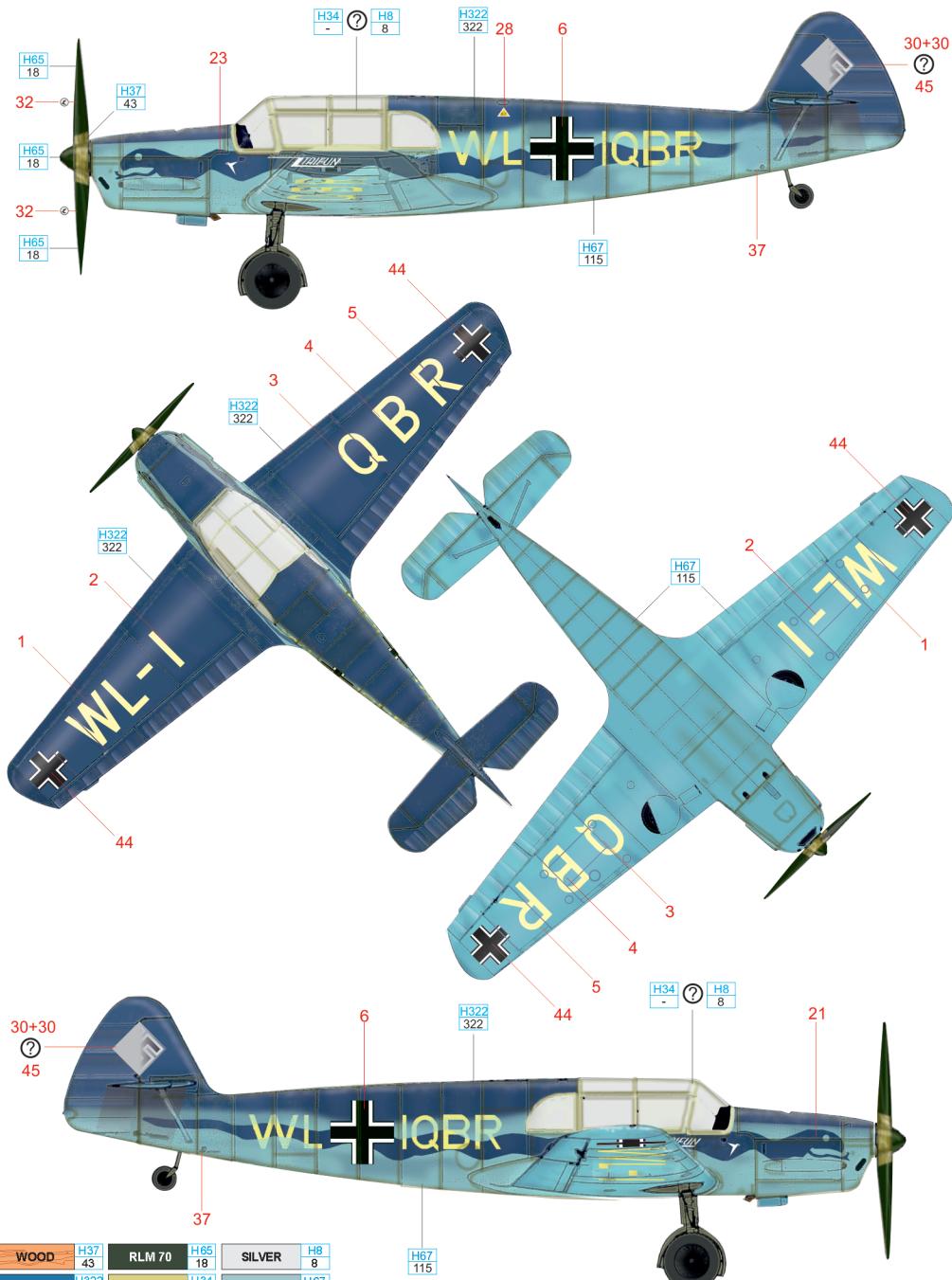
Sonderkommando (speciální oddíl) Blaich, pojmenované po svém velitelovi Hptm. Theo Blaichovi, bylo v Lybií v roce 1942 vybaveno letouny He 111, nicméně z důvodu jednotky náležel také tento spojovací stroj. Taifun KG+EM byl upraven pro službu v tropických podmínkách a obdržel pouštění kamufáž sestávající z písčité zakládky barvy se zelenými skvrnami na horních a bočních plochách. Nejzajímavějším bojovým počinem této jednotky byl úspěšný bombardovací nálet na spojenecký sklad paliva ve Fort Lary 22. ledna 1942, ve kterém hrál částečně úlohu také tento zobrazený stroj.

WHITE	H11 62	RLM 70	H65 18
RLM 76	H417 117	RLM 79	H66 19
			RLM 80
			H420 420

B Francie, květen 1940

Letoun je nastříkán bavrymi RLM 24 na horních a bočních plochách a barvou RLM 65 na plochách spodních. Had na bocích trupu vznikl tak, že byl zakryt šablónou a okolo nastříkáno barvou RLM 65. Imatrikulace letounu byla nanesena barvou RLM 05. Na bocích trupu pod kabinou je standardní logo Messerschmitt Taifun. Rámování kabiny mohlo být buď krémové RLM 05 či zůstalo v barvě kovu.

WOOD	H37 43	RLM 70	H65 18	SILVER	H8 8
RLM 24	H322 322	RLM 05	H34 -	RLM 65	H67 115

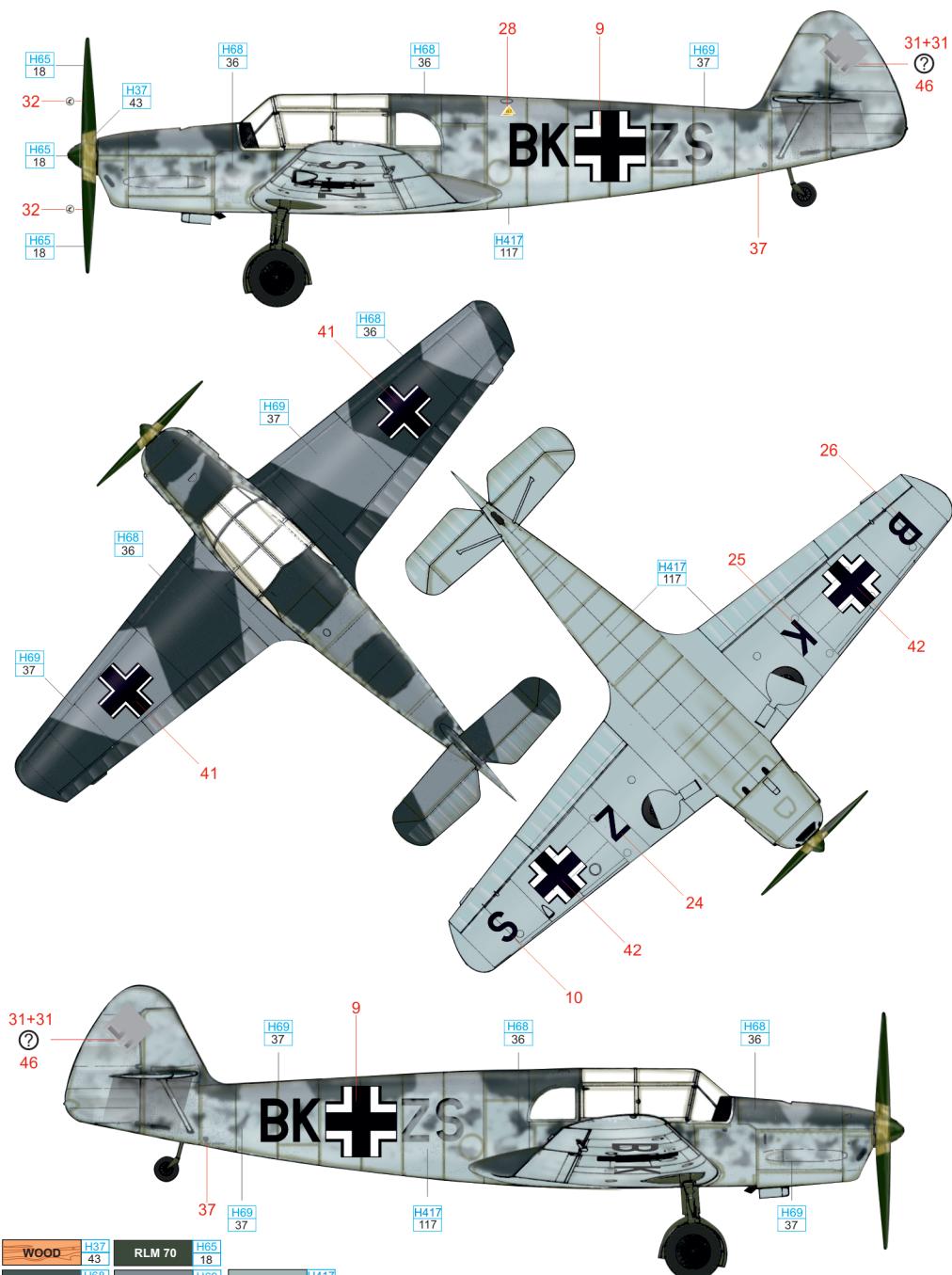
C Německo, září 1939

Tento stroj dostał kamufláž tvořenou německými předválečnými barvami RLM 61, RLM 62 a RLM 63 na horních a RLM 65 na spodních plochách. Následně byl zřejmě aplikován přes tovární, protože nejsou vidět žádné původní popisky.

D Maďarsko, 1942 1944

Velmi neobvyklou kamufláž, tvořenou barvami RLM 74, 75 a 76, určenými pro stíhací letouny, nesl tento stroj. V této podobě létal zřejmě v Maďarsku či na východní frontě. Písmena ZS volacího znaku jsou bud přestříkaná či částečně seškrábaná.

E Východní fronta, 1942 - 1943

Tento stroj nese kamuflážní nátěr ostře lomenými polí barev RLM 70, 71 na horních a RLM 65 na spodních plochách. Horní a boční plochy jsou festivkány hustými bílými skvrnami. Bílý nástřík částečně zasahuje i do výstavného označení.

